Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Gyermekek fürödnek

Forrás: Az Est

Bp	1919. 4. 5.		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Osztályozás

Tárgy 371.764

Hely

Idő "1919"

Személy

Helyszám

Gyermekek fürödnek

— *Az Est tudósitása* —

Az iskolákból indultak. Az első csoport félnyolckor, Szív-utca, Felső-erdősor. Irány: a Széchenyi-fürdő. Vita tárgya: hogy lesz a fürdés, mert ma van először. *Singer* Józsi szerint — a kiadóban is mindig ijeszti a fiukat — sok mosóteknő lesz, kövér nénik, nagy gyökérkefével, szappannal a kezükben... *Viczmándi* Béci azt mondja, ő bele fog rugni a kövér nénibe, ha meg akarja fogni.

A liget fái alatt váratlan esemény történt: két gyerek, ötéves kis lány az egyik és a másik nyolcéves fiu, kéz-kézbe fogva, lilára válva, szurtosan, piszkosan őgyeleg a rügyező bokrok közt. A tanitó bácsi messziről nézi őket, nézi: te, nem a Béla az ottan? A vezetéknevét is megmondja. Szólnak a fiuk: talán az, éppen ugy lóg. Egy perc mulva körül vannak fogva: ki vagy? Sir a fiu: kettő Bé. A proletár gyerekek tragédiája.

Az anyjuk nem jött haza az este, nem tudtak a lakásba bemenni, várták az utcán, a házmester becsukta nyolckor a kaput, kijöttek a padra aludni. *Nemes Lipót* igazgató és dr. *Göbel* József orvos kézenfogja a két csöppséget: jó lesz a jó meleg fürdő. Azután egymás közt mondják: azelőtt a lumpok jöttek igy a meleg fürdőbe aludni.

A gyerekeknek a vetkőzőben a ruhaszekrények tetszettek nagyon, azokba éppen belefértek. Ugy álltak ott, rózsaszinü testükkel, mintha porcellánfigurák lennének. (És jókat lehet sózni a szomszédra, nincs viszszaütés, mert magára lehet huzni az ajtót.)

— Milyen szép tiszta kis fiu vagy te — mondja a fürdős egy vetkőzőnek.

— A mamám reggel teknőben megfürdetett, mondta, hogy az Artéziben ne szégyeljem magam.

Legtöbb azonban mégis zavartan néz körül, mikor az ingecskét is le kell venni. Olyik kérdi: ezt is? És két kis tenyerét fügefalevélnek használja.

A melyik fiu nyiratkozni akar: egy-kettőre leveszi a fodrászteremben a gép a haját. Az egyik, nyirás után, két kezével meztelen combjára üt: hát most hova tegyem a hajamat? Az édesanyám a párnába gyüjti...

A doktor bácsi megnézi őket: kiütés, mi más nincsen? Ha szaladsz, nem fuladsz-e el? — kérdi tőlük, hogy szivbaj iránt nyomozzon. *Aj, dehogy,* ez a legtöbb válasz. Van azonban egy, a melyik mondja: bizony, tegnap is elfuladtam. Hát aztán hamar elállt a lélekzeted? A Sanyié hamarabb, az a Bajzánál odavót, én a Köröndig birtam. A doktor a hátára üt: nohát akkor csak bátran be a vizbe!

És a doktor kezéből egyenkint, a fürdős kezén át és keresztül az üvegajtón belépnek az első nagy csarnokba. Szemük a nagy üvegtetőre néz, lábuk a majolika padlón gyanutlanul lép a vizbe. Mind fölkapja a lábát, de a zuhanyok, azok nagyon tetszenek nekik. Különösen az alsó és az oldalzuhany. Az alsóra rá lehet ülni. Alig lehet tovább kergetni őket, hogy másokra is sor jusson. Akkor azután mégis megoldják a kérdést másképen, öt-hat kisfiu összeölelkezik, ott állanak a langymeleg zuhany alatt vagy felett, mint egy-egy kis madárfészek. És jár a szájuk, olyan jókedv, nevetés és lárma van, hogy ehhez képest téli alkonyatkor az Erzsébet-téri verébkongresszus némák gyülekezete.

No aztán a medence. Uszni lehet benne. De az semmi: buktatni lehet benne! Egymást tanitják uszni, a ki már volt uszodában, az aláteszi két tenyerét a másik hasának és ugy lebegteti a vizen, a mig az a tempóval küzködik.

A fürdőszemélyzetnek mosolytól és jókedvtől ragyog az arca, olyanok, mint a Guliverek a törpék országában. Komikusak ott a kis- és nagy emberek egymás mellett, csak egy köténykével, a hol megszoktuk, hogy a gőzfürdőben kövér, hájas politikusok voltak egyformák.

Eltelik az óra, jön a másik csapat, öltözni kell.

A pihenőben egy nagy kanapén ott fekszik az éjszaka két hajléktalan kis vándor.

Székesfővárosi házinyomda 1915.